

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKÎ'L-MUSTAFÂ

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (v. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

109. Ders | 4.Mart.2018, Pazar - Sayfa 1

(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahliyayinlari.com

Eser Hakkında

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Görüntü, Ses kayıtları ve Ders notlarına

www.sifaiserif.com

adresinden veya aşağıdaki **karekodu okutarak** erişebilirsiniz.

DERS KONUSU:

1. BÖLÜM: Yüceler Yücesi Cenâb-ı Hakk'ın Resûl-i Ekrem'in Şân ve Şerefini Yüceltmesi

4. KISIM: Resûl-i Ekrem'in Mûcizeleri

23. FASIL: Allah-ü Teâlâ'nın Resûl-i Ekrem'i Koruması

Arapça Kaynak sf. 433

Türkçe Tercüme, Cilt.2 - sf. 202

فصل

فِي عِصْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى لَهُ مِنَ النَّاسِ
وَكَفَايَتِهِ مَنْ آذَاهُ

قال الله تعالى: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ٦٧].

23. Allah Teâlâ'nın Resûl-i Ekrem'i Koruması

Allah Teâlâ'nın, Peygamber Efendimiz'i insanların kötülüklerinden ve ona eziyet edenlerin şerrinden koruyacağına dâir bazı âyetler şöyledir:

«Allah seni insanlardan koruyacaktır.»¹

Âyetin tamamı şöyledir: “Ey Peygamber! Sana Rabbin-den indirileni tebliğ et. Bunu yapmazsan, elçilik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah kâfirlere yol göstermez.”

Daha önce de zikredildiği gibi, bazı geceler Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem: “Keşke bu gece sâlih sahâbilerimden biri beni korusa!” diye içinden geçirmiş, o gece Sa'd ibni Ebî Vakkâs radiyallahu anh gibi bazı sahâbiler kendiliklerinden gelip Resûlullah'ın evinin etrafında nöbet tutmuştu.²

“Allah seni insanlardan koruyacaktır.”¹ âyeti nâzil olunca, Allah'ın Elçisi dışarı çıkmış, kendisini bekleyenlere “Allah Teâlâ beni koruyacaktır.” diyerek onları evlerine göndermiştir.²

1. Mâide 5/67.

2. Buhârî, Cihâd 70, nr. 2885, Temennî 4, nr. 7231; Müslim, Fezâilü's-sahâbe 39-40, nr. 2410.

1. Mâide 5/67.

2. Tirmizî, Tefsîr 5/4, nr. 3046; Hâkim, el-Müstedrek (Atâ), II, 342, nr. 3221; Elbânî, Silsiletü'l-ehâdîsi's-sahîha, V, 644-646, nr. 2489.

وقال الله تعالى: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ٤٨].

وقال: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ [الزمر: ٣٦].

قيل: بكاف محمداً ﷺ أعداءه المشركين. وقيل غير هذا.

وقال: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ [الحجر: ٩٥].

“Rabbinin hükmü erişinceye kadar sabret. Sen Bizim gözetimimiz altındasın.”³

Allah Teâlâ bu âyette Resûl-i Ekrem'i peygamberlik görevini tebliğ etmekten doğan sıkıntılara katlanmaya teşvik etmekte ve ona, sen gözümüzün önünde ve himâyemiz altında bulunmaktasın; Biz seni onlardan gelecek fenalıklara karşı koruyacağız, buyurmaktadır.

“Allah kuluna yetmez mi?”⁴

Allah Teâlâ bu âyette, insanlar bile kendi kölelerini başkalarından korurken, hiç Ben kendi kulumu korumaz mıyım? demektedir.

Âlimler bu âyetin “Allah, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemi müşrik düşmanlarına karşı korumak için yetmez mi?” demek olduğunu ve daha başka anlamları bulunduğunu söylemişlerdir.

“Elbette Biz sizinle alay eden o müşriklerin hakkından geliriz.”⁵

Kādî İyâz, daha önce bu âyet hakkında şunları söylemişti: Bu âyet nâzil olunca, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ashâbına, Allah onların hakkından gelecek diye müjde verdi. Bu alaycılar Mekke'de yaşayan bir grup insan olup Resûl-i Ekrem'e imân etmek isteyenleri ondan soğutmaya ve Allah'ın Elçisi'ne eziyet etmeye çalışırlardı. Hepsini de çeşitli şekillerde helâk olup gittiler.

وقال: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ [الأنفال: ٣٠].

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ، وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾
“Hani kâfirler seni tutuklayıp hâpsetmek veya öldürmek veya yurdundan çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurmaya çalışsınlar, ama Allah da onların tuzaklarına karşılık verecektir. Allah tuzak kuranlara en güzel karşılığı verendir.”¹

١٠٤٩ - أخبرنا القاضي الشهيد أبو علي الصّدفي بقراءتي عليه ، والفقيه الحافظ أبو بكر: محمد بن عبد الله المَعافريّ ، قال: حدثنا أبو الحسين الصّيرفي ، قال: حدثنا أبو يعلى البغدادي ، حدثنا أبو علي السّنجي ، حدثنا أبو العباس المروزي ، حدثنا أبو عيسى الحافظ ، حدثنا عبد بن حميد ، حدثنا

مسلم بن إبراهيم ، حدثنا الحارث بن عُبَيْد ، عن سَعِيد الجُريري ، عن عبد الله بن شقيق ، عن عائشة [رضي الله عنها] قالت: كان النبي ﷺ يُحَرِّسُ حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ٦٧]. فَأَخْرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَأْسَهُ مِنَ الْقُبَّةِ ، فَقَالَ لَهُمْ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ! انصَرِفُوا ، فَقَدْ عَصَمَنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ»^(١).

“Beni Allah Korur”

Hiz. Âişe radiyallahu anha şöyle demiştir:

“Sahâbîler, Allah’ın Resûlü’ne bir fenalık yapılmasını diye onu korurlardı. “Allah seni insanlardan koruyacaktır.”² âyeti nâzil olunca, Allah’ın Elçisi başını çadırdan çıkardı³ ve ashâbına:

«Ey insanlar! Artık gidiniz. “يا أَيُّهَا النَّاسُ انصَرِفُوا فَقَدْ عَصَمَنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ»⁴ Azîz ve Celîl olan Rabbim beni korumayı üzerine aldı.” buyurdu.

1. Enfâl 8/30.

2. Mâide 5/67.

3. Resûl-i Ekrem’in başını çadırdan çıkarması, o sırada seferde olduklarını göstermektedir.

4. Tirmizî, Tefsîr 5/4, nr. 3046; Hâkim, el-Müstedrek (Atâ), II, 342, nr. 3221 (Zehebî de hadisin güvenilir olduğunu kabul etmiştir); Elbânî, Silsiletü’l-ehâdîs-i-sahîha, V, 644-646, nr. 2489.

١٠٥٠ - وَرُوي أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا نَزَلَ مَنْزِلًا اخْتَارَ لَهُ أَصْحَابُهُ شَجَرَةً يَقِيلُ تَحْتَهَا ، فَأَتَاهُ أَعْرَابِيٌّ فَاخْتَرَطَ سَيْفَهُ (١/٩٩) ثُمَّ قَالَ : مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي ؟ فَقَالَ : «اللَّهُ [عَزَّ وَجَلَّ]» فَأَرَعَدَتْ (٢) يَدُ الْأَعْرَابِيِّ ، وَسَقَطَ سَيْفُهُ ، وَضَرَبَ بِرَأْسِهِ الشَّجَرَةَ حَتَّى سَالَ دِمَاغُهُ ، فَنَزَلَتِ الْآيَةُ (٣) .

١٠٥١ - وَقَدْ رُويَتْ هَذِهِ الْقِصَّةُ فِي الصَّحِيحِ ، وَأَنَّ غُورَثَ بْنَ الْحَارِثِ صَاحِبُ هَذِهِ الْقِصَّةِ ، وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَفَا عَنْهُ ، فَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ ، وَقَالَ : جِئْتُكُمْ مِنْ عِنْدِ خَيْرِ النَّاسِ (٤) .

١٠٥٢ - وَقَدْ حُكِيَتْ مِثْلُ هَذِهِ الْحِكَايَةِ ، [و] أَنَّهَا جَرَتْ لَهُ يَوْمَ بَدْرٍ ، وَقَدْ انْفَرَدَ مِنْ أَصْحَابِهِ لِقَضَاءِ حَاجَتِهِ ، فَتَبِعَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُنَافِقِينَ . . . وَذَكَرَ مِثْلَهُ (٥) .

Rivâyet edildiğine göre, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem seferde iken bir yerde konakladığı zaman, ashâbı onun öğle uykusuna yatması için bir ağaç gölgesi bulurdu. Yine bir defasında Resûl-i Ekrem ağaç altında dinlenirken yanına bir bedevî geldi ve kılıcını çekerek:

“Seni benim elimden kim kurtaracak?” dedi. Peygamber Efendimiz:

“Allah kurtaracak!” buyurunca, bedevînin eli titredi ve elindeki kılıç yere düştü. Bedevî de başını ağaca çarptı. İşte bunun üzerine: “Allah seni insanlardan koruyacaktır.”⁵ âyeti nâzil oldu.⁶

Bu kıssa, *Sahîh-i Buhârî* ve *Sahîh-i Müslim*'de de vardır. Bu olayın meydana gelmesine sebep olan Gavres ibni Hâris'i Resûl-i Ekrem affetmiş, bunun üzerine o kavminin yanına dönerek:

“Ben, en hayırlı kişinin yanından geliyorum.” demişti.⁷

Bu olayın bir benzerinin Bedir Gazvesi'nde meydana geldiği rivâyet edilmiş, buna göre Allah'ın Elçisi abdest bozmak için ashâbının yanından ayrıldığında, münâfıklardan biri peşine takılmış, onunla da böyle bir olay yaşanmıştır.

5. Mâide 5/67.

6. Taberî, *Câmi'u'l-beyân* (Şâkir), X, 470.

7. Buhârî, Cihâd 84, nr. 2910, 87, nr. 2913, Megâzî 31, 32, nr. 4135-4136.; Müslim, Mûsâfirîn 311, nr. 843, Fezâil 13, 14, nr. 843 (2281); Ahmed ibni Hanbel, *Mûsned*,

III, 364, 390. Bu olay, “Resûl-i Ekrem'in Hilmi, Sıkıntılara Tahammülü, Affı ve Sabrı” bahsinde zikredildi bk. I, 229.

Göğsüne Vurunca Devirdi

Yine benzeri bir olayın Gatafan Gazvesi'nde,¹ Zûemer mevkiinde, Dü'sûr ibni Hâris ile yaşandığı ve onun bu olay üzerine Müslüman olduğu rivâyet edilmiştir. Kabilesinin reisi ve en cesuru olan Dü'sûr, kendisini bu işi yapmaya teşvik edenlerin yanına geri dönünce ona:

"Muhammed'i öldüreceğine dâir söylediklerin nerede kaldı? Üstelik de onu öldürmek için fırsatını bulmuşken neden öldürmedin?" diye sordular. O da şunları söyledi:

"O sırada yanımda uzun boylu, beyaz tenli bir adam belirdi; göğsüne vurunca beni sırtüstü yere devirdi; kılıç da elimden düştü. O zaman anladım ki, bu insan değil, bir melek. Ben de bunun üzerine Müslüman oldum."²

Gatafan kabilesinden olan Dü'sûr'un adının Gavres olduğu da rivâyet edilmekte veya bu isimlerden birinin onun lakabı olabileceği söylenmektedir.

İşte bu olay üzerine şu âyetin nâzil olduğu söylenmektedir:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

"Ey îmân edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size zarar vermek istemişti de, Allah onların size zarar vermesini önlemişti. O hâlde Allah'a karşı gelmekten sakının. Mü'minler sadece Allah'a tevekkül etsinler."³

١٠٥٣ - وَقَدْ رُوِيَ أَنَّهُ وَقَعَ لَهُ مِثْلُهَا فِي غَزْوَةِ غَطَفَانَ بِذِي أَمْرِ ، مَعَ رَجُلٍ اسْمُهُ دُعُثُورُ بْنُ الْحَارِثِ ، وَأَنَّ الرَّجُلَ أَسْلَمَ ، فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ الَّذِينَ أَغْرَوْهُ - وَكَانَ سَيِّدَهُمْ وَأَشَجَّهُمْ - قَالُوا لَهُ : أَيْنَ مَا كُنْتَ تَقُولُ ، وَقَدْ أَمَكْنَاكَ ؟ فَقَالَ : إِنِّي نَظَرْتُ إِلَى رَجُلٍ أَبْيَضَ طَوِيلٍ دَفَعَ فِي صَدْرِي ، فَوَقَعْتُ لَظْهَرِي ، وَسَقَطَ السِّيفُ مِنْ يَدِي ، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ مَلَكٌ ، وَأَسْلَمْتُ^(١) .

قيل : وفيه نزلت هذه الآية : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [المائدة : ١١] .

1. Gatafan Gazvesi, hicretin 3. yılında (m. 625) 450 kişiyle ve on gün süreyle Sa'lebe-oğulları'na karşı yapılan bir seferdir.

2. Vâkıdî, Megâzî, I, 194-196; İbni Hacer, el-İsâbe, I, 474-475.

3. Mâide 5/11.

١٠٥٤ - وفي رواية الخطابي أَنَّ غُورثَ بْنَ الْحَارِثِ الْمُحَارِبِيَّ أَرَادَ أَنْ يَفْتِكَ
بِالنَّبِيِّ ﷺ ، فَلَمْ يَشْعُرْ بِهِ إِلَّا وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِهِ مُتَنَصِّياً سَيْفَهُ ، فَقَالَ : «اللَّهُمَّ!
اكَفِّنِيهِ بِمَا شِئْتَ» ، فَاَنْكَبَ مِنْ وَجْهِهِ مِنْ زُلْخَةٍ زُلْخَاهَا بَيْنَ كَتْفَيْهِ ، وَنَدَرَ سَيْفُهُ مِنْ
يَدِهِ (٢) . الزُّلْخَةُ : وَجَعُ الظَّهْرِ .

وقيل في قصته غير هذا ، وَذُكِرَ أَنَّ فِيهِ نَزَلَتْ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [المائدة : ١١] .

١٠٥٥ - وقيل : كان رسول الله ﷺ يخاف قريشاً ، فلما نزلت هذه الآية
استلقى ، ثم قال : «مَنْ شَاءَ فَلْيَخْذُلْنِي» (٣) .

١٠٥٦ - وذكر عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ ، قَالَ : كَانَتْ حَمَالَةُ الْحَطْبِ تَضَعُ الْعِضَاءَ
- وَهِيَ جَمْرٌ - عَلَى طَرِيقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَأَنَّمَا يَطُؤُهَا كَثِيبًا أَهِيلًا (١) .

1. Mâide 5/11.

2. Taberî, Câmi' u'l-beyân (Şâkir), X, 471.

3. Abd ibni Humeyd el-Kissî (el-Keşşî) hakkında bilgi için bk. I, 403.

4. Taberî, Câmi' u'l-beyân (Şâkir), XXIV, 679.

Muhaddis ve lugat âlimi Ebû Süleymân el-Hattâbî'nin (v. 388/998) rivâyetine göre ise Gavres ibni Hâris el-Muhâribî, Peygamber Efendimiz'e ansızın saldırıp onu öldürmek istedi. Bunun için de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onun gelişini fark edemedi, adamın elinde kılıç başucunda dikildiğini görünce:

“Allahım! Beni ondan münasip gördüğün şekilde koru!” diye duâ etmişti. O sırada adamın iki omzunun arasına şiddetli bir ağrı saplandı ve yüzüstü yere devrildi, kılıcı da elinden düştü.

Gavres'in kıssası hakkında başka bir olay anlatıldığı gibi, şu âyetin Gavres hakkında nâzil olduğu da söylenmiştir: “Ey îmân edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size zarar vermek istemişti de, Allah onların size zarar vermesini önlemişti. O hâlde Allah'a karşı gelmekten sakının. Mü'minler sadece Allah'a tevekkül etsinler.”¹

Yine söylendiğine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem, Ku-reyş kabilesinin kendisine bir kötülük yapmasından korkup çekinirdi. Bu âyet nâzil olunca, sırtüstü yere uzandı ve:

“Allah beni koruyacağını va'd buyurdu. Bundan böyle bana bir fena-lık yapmak isteyen yapsın da görelim bakalım!” buyurdu.²

Dikenler Kum Oldu

Hadis hâfızı Abd ibni Humeyd³ (v. 249/863) şöyle demiştir: “Ebû Leheb'in 'odun hamalı' olan karısı, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem'in geçtiği yola, ateş közü gibi ayak yakan dikenli ağaç dallarını bırakır, Allah'ın Elçisi ise, sanki ayağının altında ince taneli kumlar varmış gibi onların üzerinde yürüyüp giderdi.”⁴

Odun Hamalı Onu Göremedi

Siyer ve megâzî âlimi ibni İshâk'ın⁵ (v. 151/768) haber verdiği göre, Kur'ân-ı Kerîm'in "odun hamalı" diye zemmettiği bu kadın ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ [المسد: 1] ، وَذِكْرُهَا بِمَا ذَكَرَهَا اللَّهُ مَعَ زَوْجِهَا (ب/99) من الدم ، أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وهو جالس في المسجد ومعه أبو بكر ، وفي يدها فِهْرٌ من حجارة .

فلما وَقَفَتْ عليهما لم تَرَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ ، وَأَخَذَ اللَّهُ تَعَالَى بِبَصَرِهَا عَنْ نَبِيِّهِ ﷺ ، فَقَالَتْ : يَا أَبَا بَكْرٍ ! أَيْنَ صَاحِبُكَ ؟ فَقَدْ بَلَغَنِي أَنَّهُ يَهْجُونِي ، وَاللَّهِ ! لَوْ وَجَدْتُهُ لَضَرَبْتُ بِهِذَا الْفِهْرَ فَاهُ^(٢) .

"Nerede senin o arkadaşın? Onun beni hicvedip gülünç duruma düşürmeye çalıştığını duydum. Vallahi onu bulsaydım, bu taşla ağzına vura-caktım!"

Ebû Leheb'in karısı Ümmü Cemîl, elinde taşla Peygam-ber Efendimiz'e doğru gelirken, Hz. Ebû Bekir:

"Bu bize doğru geliyor, seni görmesinden korkuyorum." dedi. Peygamber aleyhisselâm:

"O beni göremez" buyurdu ve şu âyeti okuyarak Allah'a sığındı: "Sen Kur'an okuduğun zaman, seninle âhirete inanmayanların arasına görünmeyen bir perde çekeriz."² Ümmü Cemîl gelip Hz. Ebû Bekir'in başına dikildi. Ancak orada bulunan Resûl-i Ekrem'i görmü-yordu. Hz. Ebû Bekir'e:

"Hayır, şu Kâbe'nin Rabbine yemin ederim ki o seni hicvetmedi." dedi. Ümmü Cemîl: "Kureyş çok iyi bilir ki, ben Kureyş'in Efendisi'nin kızıyım." diye söylenerek dönüp gitti.³ Ümmü Cemîl Ebû Süfyân'ın kızkardeşi, Harb ibni Ümeyye'nin de kızı idi.

Bir başka rivâyete göre Ümmü Cemîl gelirken Hz. Ebû Bekir:

"Yâ Resûlallah! Bu ağzı bozuk bir kadındır. Seni üzme-sinden korkarım. Buradan gitsen!" dedi. Peygamber Efendimiz:

"O beni kesinlikle göremez!" buyurdu. Ümmü Cemîl gelip de:

"Ebû Bekir! Arkadaşın beni hicvetmiş," deyince Hz. Ebû Bekir:

"O şiir söylemez ki seni hicvetsin!" dedi. Ümmü Cemîl ona:

"Bence sen sözüne güvenilir birisin." dedi. O gidince, Hz. Ebû Bekir:

"Yâ Resûlallah! Seni görmedi." diye hayretini belirtince, Allah'ın Resûlü şöyle buyurdu:

"Bir melek kanatlarıyla onun beni görmesini engelli-yordu."¹

5. İbni İshâk hakkında bilgi için bk. I, 394.

1. Tebbet 111/1.

2. İsrâ 17/45.

3. Ebû Ya'lâ el-Mevsilî, *Müsned* (Esed), I, 53-54, nr. 53.

1. Ebû Ya'lâ el-Mevsilî, *Müsned* (Esed), I, 33-34, nr. 25.

Kâfirleri Dehşete Düşüren Ses

Mekke'nin fethinde Müslüman olan Hakem ibni Ebi'l-Âs² (v. 31/651) şöyle demiştir:

“Bazı kimselerle Resûl-i Ekrem'i öldürmek üzere söz birliği etmiştik. Onu Kâbe'de namaz kılarken gördüğümüzde, arka tarafımızda öyle korkunç bir gürültü duyduk ki, Mekke'de kimsenin hayatta kalmadığını, herkesin bu korkunç ses ile yokolup gittiğini sandık; aklımız başımızdan gitti, biz de olduğumuz yere bayılıp düştük. Kendimize geldiğimizde Resûl-i Ekrem çoktan namazını kılmış ve ailesinin yanına dönmüştü.”

“Biz yine bir gece onu öldürmek üzere sözleşmiştik. Kendisini Kâbe'de gördüğümüzde Safâ ile Merve tepeleri Resûlullah ile aramıza girdi ve ona ulaşmamıza engel oldu.”³

١٠٥٨ - وعن الحكم بن أبي العاص: تواعدنا على النبي ﷺ حتى إذا رأيناه سمعنا صوتاً خلفنا ما ظننا أنه بقي بتهامة أحد، فوقعنا مغشياً علينا، فما أفقنا حتى قضى صلاته ورجع إلى أهله.

ثم تواعدنا ليلة أخرى، فجئنا حتى إذا رأيناه جاءت الصفا والمروة، فحالت بيننا وبينه^(٣).

2. Peygamber Efendimiz'in bedduâsını alan bu şahıs için bk. II, 117.

3. Ebû Nuaym, *Delâilü'n-nübüvve* (Kal'acî-Abbâs), II, 602-603, nr. 548.

"Sen Bâri Kendini Kurtar"

Hz. Ömer şöyle demiştir:

"Bir gece Ebû Cehm ibni Huzeýfe¹ (v. 70/690) ile Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi öldürmek üzere anlaşmıştık. Kalkıp evine gittik. İçeriye kulak verdiğimizde onun Fâtîha sûresini okumaya başladığını duyduk. Ardından Hâkka sûresini okumaya başladı:

﴿الْحَاقَّةُ. مَا الْحَاقَّةُ. وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ. كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ. فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ. وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ. سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنَعٌ لَيَالٍ وَتَمَازِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ. فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾

'O kesin gerçek...

Nedir o kesin gerçek?

Gerçekleşecek olan o kıyâmeti şana hangi şey bildirdi?

Semûd ve Âd kavimleri de o çarpacak felâketi yalanlamıştı.

Semûd kavmi o korkunç sesle yok olup gitti.

Âd kavmi ise, azgın ve korkunç bir fırtınayla helâk oldu.

Allah o fırtınayı onlara yedi gece, sekiz gün boyunca musallat etti. Öyle ki, o anda onları, içi boş hurma kütükleri gibi serilmiş görürdün.

Şimdi onlardan bir iz görüyor musun?²

Âyetin bu kısmına gelince Ebû Cehm koluma vurdu ve 'Kalk, sen bari kendini kurtar!' dedi. İkimiz birden oradan kaçtık." Bu hâdis, Hz. Ömer'in İslâmiyet'i kabul etmesini hazırlayan olaylardan biridir.

١٠٥٩ - وعن عمر رضي الله عنه : تواعدت أنا وأبو جهم بن حذيفة ليلة قتل رسول الله ﷺ ، فجئنا منزله ، فتسمعنَا له فافتتح وقرأ الفاتحة ، وقرأ ﴿الْحَاقَّةُ﴾ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنَعٌ لَيَالٍ وَتَمَازِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ [الحاقة : ١ - ٨] .

فضرب أبو جهم على عضد عمر ، وقال : أنج ، وفرا هاربين ، فكانت من مقدمات إسلام عمر [رضي الله عنه]^(١) .

1. Ebû Cehm, Kureys kabilesinin ileri gelenlerinden olup nesep ilmini, Arapların meşhur savaşlarını ve Arap şiirini iyi bilirdi. Mekke Fethi'nde Müslüman oldu. Hz. Ali ve Muâviye arasındaki savaşta ikisinin yanında da yer almadı. Sert üslubu sebebiyle zaman zaman halifeler tarafından uyarılan Ebû Cehm, gözü pek bir insandı. Hz. Osmân'ı şehid eden isyancılar onun cenâze namazının kılınmasına ve Bakî Kabristanı'na defnedilmesine izin vermiyorlardı. Ebû Cehm: "Onun cenâzesini Allah ve Resûlü kılmıştır." diyerek cenâzeyi âsilerden kaçırdı ve onu üç kişiyle birlikte Bakî dışında bir yere gömdü.

2. Hâkka 69/1-8.

Bir Avuç Toprak

Allah Teâlâ'nın Resûl-i Ekrem'ini ona kötülük düşünenlerin gözle-
rinden koruduğuna ve onu kendi himâyesine aldığına dâir hicret sıra-
sında meydana gelen o meşhûr olayı da burada hatırlamalıdır. O gece
Kureyşli kâfirler Allah'ın Elçisi'ni öldürmek üzere anlaşıp evini kuşattığın-
da, Resûlullah Efendimiz evinden çıktı, Cenâb-ı Hak onların görmeye du-
yularını giderdiği için Allah'ın Elçisi onların yanında durdu. Yerden aldığı
bir avuç toprağı yüzlerine doğru serpti ve böylece kâfirlerin tuzağından
kurtularak yürüyüp gitti.¹

١٠٦٠ - ومنه العبرة المشهورة ، والكفاية التامة عندما أخافته قُريش ،
وأجمعت على قتله وبيئته ، فخرج عليهم من بيته ، فقام على رؤوسهم ، وقد
ضرب الله [تعالى] على أبصارهم ، وذَرَّ الترابَ على رؤوسهم ، وخلص
منهم (٢) .

GELECEK DERS

Tarih: 11 Mart 2018, Pazar

Zaman: Öğle Namazından bir saat önce

Yer: Eyüp Sultan Camii-i Şerif'inde

yapılması planlanmaktadır.

1. Benzeri olay için bk. Heysemî, Mecma'u'z-zevâid, VIII, 228.